KONSERTFÖRENINGEN SYMFONI-KONSERTER

KONSERTFÖRENINGENS ORKESTER SPELÅRET 1924—1925.

1:sta VIOLINER.

1. *1:ste Konsertmästare* S. Kjellström.
2. *2:dre Konsertmästare* Prof. L. Zetterquist.
3. *3:dje Konsertmästare* Ch. Barkel.
4. E. Törnquist.
5. G. Sjöstedt.
6. O. Kihlander.
7. H. Schultze.
8. Fru H. Sandberg.
9. Fru E. Engelman.
10. Fru H. Wiklund.
11. G. Ohlsson.
12. W. Damme.

2:dra VIOLINER.

13. *Konsertmästare* Fr. Ahlberg.
14. J. Hylbom.
15. F. Cronsiö.
16. E. Christiansen.
17. D. Rundström.
18. Fru L. Möller.
19. B. Crug.
20. J. Petterson.
21. K. Esbjörnsson.
22. E. Witt.

ALTVIOLINER.

23. *Konsertmästare* C. Spedicati.
24. Fru K. Vretblad.
25. P. Persson.
26. E. Uppström.
27. V. Harland.
28. Fru H. Svensson.
29. Fr. N. Backlund.
30. Fr. Zetterquist.

VIOLONCELLER.

31. *Konsertmästare* C. Christiansen.
32. D. Carlsson.
35. P. von Berlepsch.
36. A. Wiggberg.
34. E. Åstedt.
33. F. Paban.

KONTRABASAR.

37. *Konsertmästare* H. Eriksson.
38. B. Forss.
39. E. Malmquist.
40. L. Vardiero.
41. Fr Haegner
42. A. Öberg.

FLÖJTER.

44. K. Achatz.
45. A. Hansson.
K. Sundvall.

OBOER.

43. M. Dickert.
46. B. Carlsson.
G. Ahrnbom.

ENGELSKT HORN.

B. Carlsson.

KLARINETTER.

47. L. Warschewski.
48. K. Broberg.
49. E. Pettersson.

BASKLARINETT.

E. Pettersson.

FAGOTTER.

50. W. Fugman.
51. A. Bernström.
G. Uppström.

KONTRAFAGOTT.

N. Holmquist.

WALDHORN

52 A. Malm.
53. S. Ljungström.
54. A. Le Mon.
55. C. Strandberg.

TRUMPETER.

56. E. Åkerberg.
57. E. Dahlström.
58. A. Öberg.
E. Uppström

BASUNER.

59. V. Bergström.
60. F. Edholm.
61. O. Alex.

BASTUBA.

62. G. Lemon.

PUKOR.

63. H. Guthe.

SLAGVERK.

64. H. Nygren.

HARPA.

65. W. A. Löther
W. Fugman.

Intendent: Fil. Kand. ERIC WESTBERG.

Vid engagemang av pianister,

vid val av ackompanjatör,

WOLFGANG AMADEUS MOZART.

Böhmens huvudstad, Prag, hade alltifrån 30-åriga krigets slut åtnjutit stort anseende som musikmetropol. Under senare hälften av 1600-talet och hela 1700-talet gästades staden av de förnämsta operasällskap och alla nyheter, som kommo från Italien och Wien, blevo omedelbart uppförda i Prag.

År 1786 trädde Mozart i förbindelse med Prags musikvänner. "Die Entführung aus dem Serail" hade redan gått över scenen och blivit en stor succes och i december samma år kom "Le nozze de Figaro". Prager Oberpostamt-Zeitung skriver den 12 december: "Kein Stück hat je so viel Aufsehen gemacht — —. Die Musik ist von unserem berühmten Herrn Mozart. Kenner, die diese Oper in Wien gesehen haben, wollen behaupten, dass sie hier weit besser ausfalle; und sehr warscheinlich, weil die blasenden Instrumente, worin die Böhmen bekanntlich entschiedene Meister sind, in dem ganzen Stück viel zu thun haben." Operan blev så populär, att melodierna visslades och sjöngos på gator och gårdar och salongen kväll efter kväll var slutsåld långt i förväg.

Den 11 januari 1787 kom Mozart till Prag. Under hans fyra veckors uppehåll i staden jagade festerna varandra, och mellan dessa firade den stora massan Mozart såsom musikens furste, alla tiders mästare. Själv skriver Mozart bl. a.: "Denn hier wird von nichts gesprochen als von — Figaro; nichts gespielt, geblasen, gesungen und gepfiffen als — Figaro. Keine Oper besucht als — Figaro und ewig Figaro." Han uppträdde också som klaverspelare och "nie sah man das Theater so voll Menschen, als bei dieser Gelegenheit".

Ur denna underbara dröm vaknade Mozart, då han återkom till Wien. I Prag var han musikens störste mästare — i Wien hade nya teatergudar fötts, han var sammanföst med andra och tredje klassens komponister. Dittersdorf var det nya (ehuru gamla) namnet, Martin Y Soler och Salieri voro modehjältar för dagen. (Under dessa månader sammanträffade Mozart också med Beethoven.) Med da Ponte utarbetade han libretton till Don Juan, tvingad till komposition på en ny opera av sin stolthet och sitt förakt för de små "stjärnorna" på konstens himmel. Under trycket av Wienerpublikens brist på

förståelse för hans egen storhet och begåvning tillkom Don Juan, som naturligtvis erhöll urpremiär på Prager-scenen (den 29 oktober 1787). Titeln löd: "Don Giovanni ossia il Dissoluto punito".

Den tvådelade uvertyren är skriven i franskt manér. Synkoperna och de punkterade rytmerna voro helt säkert djärva nyheter för publiken och altviolinernas d-moll-tremolo mot violinernas skalor i inledningen av uvertyren, vilket förebådar hjältens undergång i slutet, skall ha utövat ett starkt intryck på åhörarna. En senare tids publik, som vant sig vid bjärtare färger, ryser visserligen icke vid detta ställe, men för Mozars tid betydde dessa takter en realism, som nära nog skakade åhörarna .

LUDWIG VAN BEETHOVEN.

Violinkonserten är komponerad under år 1806 och skriven för violinisten Franz Clement, som denna tid var kapellmästare på "Theater an der Wien". På partituret, som numera finnes bevarat i biblioteket i Wien, finnes nämligen en påskrift, som otvivelaktigt är av Beethovens hand: Concerto par Clemenza pour Clement, primo Violino e Direttori al Theatre a Vienne, dal L. v. Bthvn. —, 1806. Beethovens lilla ordlek i denna dedikation tyder på att en varm vänskap fanns mellan mästaren och violinvirtuosen. Det synes emellertid som om något inträffat, vilket grumlat vänskapen, eftersom den bearbetning av violinkonserten för piano och orkester, vilken utkom 1808, var tillägnad "Madame de Breuning" och konserten i sin ursprungliga gestalt vid tryckningen 1809 "à son Ami Monsieur de Breuning".

Tänkbart är att orsaken till förändringen i Beethovens ställning till Franz Clement berodde på den ringa uppskattning, konserten erhöll vid sitt första framförande den 23 dec. 1806. Verket hade blivit avslutat i en hast, så att violinisten icke ens fått en enda repetition med orkester. Framgången blev som en följd härav så tvivelaktig, att till och med under de närmast följande årtiondena violinisterna drogo sig för Beethovens konsert, vilken allmänt fick gälla för att vara svår utan att vara tacksam. Först med violinisten Joachim skedde en omvärdering av verket.

Forts. å sid. 8.



Affärsledare: *Direktör David Åhlén.*

TRETTIOFEMTE KONSE

SYMFONI

Onsdagen den 28 januari

Dirigent: H

Solist: KATH

PRO

WOLFGANG AMADEUS MO
Juan».

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1
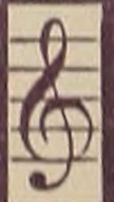
Allegro, ma non
Larghetto; *attac*
Rondo.

7 minut

HUGO ALFVÉN (f. 1872): Sy
Whitefield-Al

Moderato. — A
— Allegro agita

Applåder mellan ett musikve



RTEN SPELÅRET 1924—1925

KONSERT

1925 kl. 8 e. m. i Auditorium

GO ALFVÉN
EEN PARLOW

GRAM

ART (1756—1791): Uvertyr till »Don

770—1827): Violinkonsert D-dur, op. 61.
troppo.
a:

rs uppehåll

foni n:o 4, op. 39. (Vokalister: Rut
nén, Knut Öhrström).
legro. — Maestoso. Andante.
. Moderato.

s olika avdelningar undanbedjas

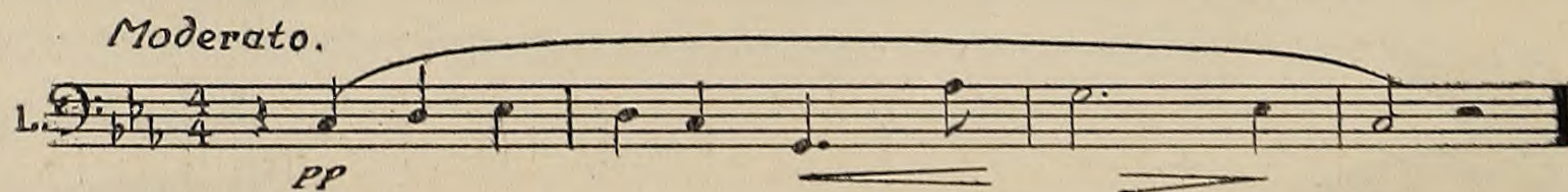
Forts. från sid. 5.

HUGO ALFVÉNS

fjärde symfoni är komponerad under månaderna nov. 1918—mars 1919 samt för första gången framförd vid Musikaliska Akademiens högtidsdag höstterminen 1919. I januari följande år kom verket till offentligt framförande på två av Kungl. Teaterns symfonikonserter. Symfonien är spelad på ett flertal ställen i utlandet, i Paris, Frankfurt a. M., Helsingfors, Wien m. fl. och vid uppförandet i sistnämnda stad mottogs den med sådan entusiasm, att den icke blott upplevde en repris, föranstaltad av orkestern själv, utan även omedelbart inköptes av Universaledition.

Till ledning vid åhörandet har tonsättaren lämnat följande programmatiska förklaring: "Symfonien berättar sagan om två människobarns kärlek. Den symboliska bakgrunden utgöres av de yttersta skären, där hav och klippor kämpa med varandra i dystra stormnätter, i månsken och solglitter. Symfonien består av en enda sats, vari likväl fyra olika episoder kunna urskiljas. Den första av dessa skildrar i mörk och nattlig stämning ynglingens brännande, kvalfyllda åtrå, den andra den unga kvinnans drömmande längtan — denna är egentligen också en nattstämning, men vekare med månsken och böljespel. Den tredje episoden låter solen gå upp över kärlekslyckans första och sista dag, då två människor finna varandra och kärlekens högsta sällhet uppenbarar sig för dem. Den fjärde episoden — skakad av stormar — den tragiska upplösningen, lyckans förintelse."

Här må endast tilläggas några ord och notexempel som belysa verkets formella struktur. Hela symfoniens motivmaterial framläggas redan i inledningen och utgöres av följande fem temata:



IRMLER Flyglar & Pianinon

(Fabriken grundad 1818)

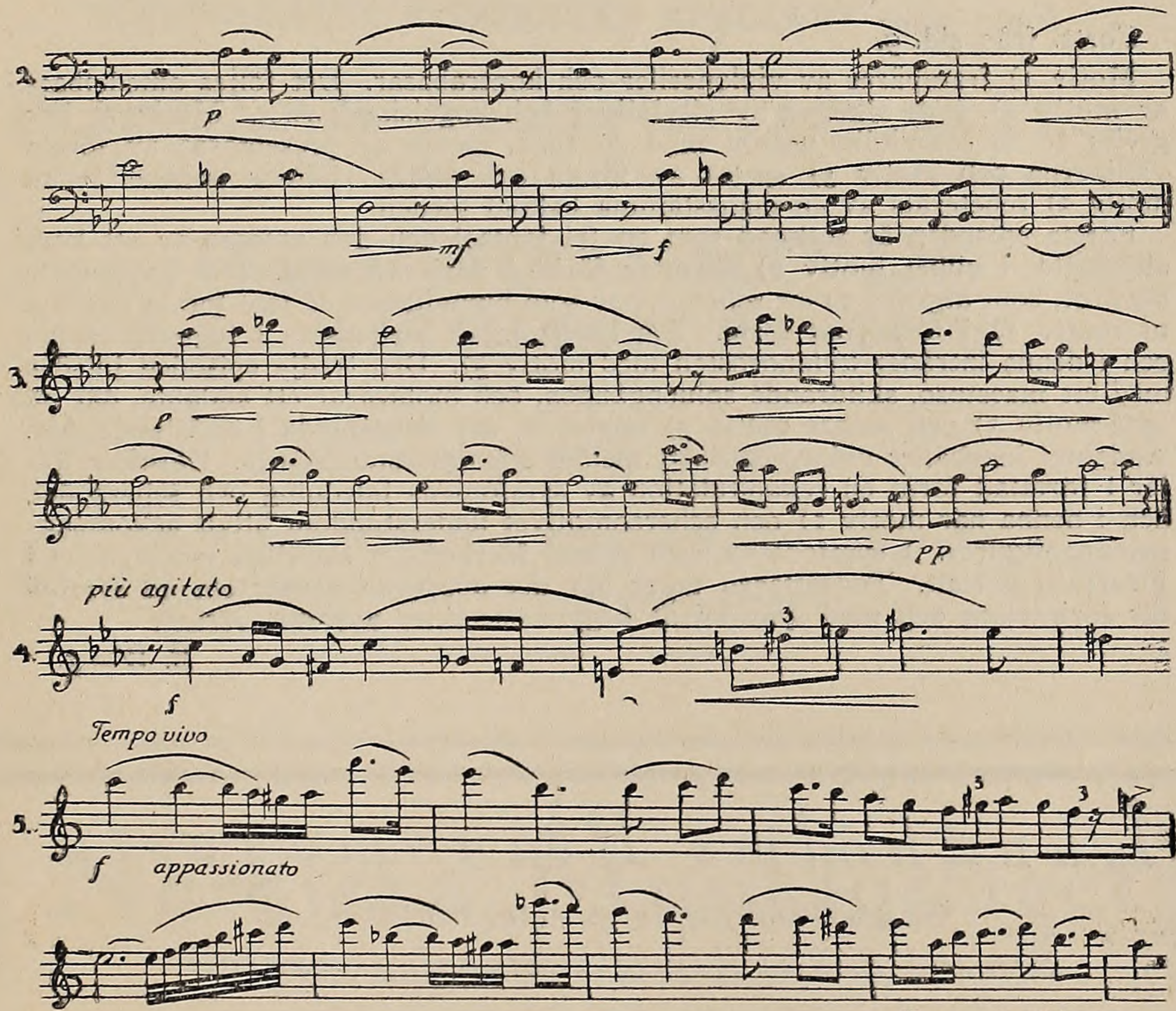


Hofleverantör till D. D. M. M.
Konung Oscar II — Gustaf V

Huvud-depôt för Sverige:

MALMSTRÖMS PIANOMAGASIN

DROTTNINGGATAN 83



Fort. å sid. 10.

A. WILH. LINDBERG

KARDUANSMAKAREGATAN 4, STOCKHOLM

BECHSTEINS

världsberömda Flyglar & Pianinon

ävensom de välkända fabrikaten av

Perzina, Görs & Kallman och Krauss

studera Konsertföreningens program.

Forts. från sid. 9.

Motiv 1) frambäras av violonceller och kontrabasar. Det följes omedelbart av motiv 2), som sjunges av altvioliner och engelska hornet. Motiv 3) har givits åt en soloviolin unison med en flöjt, motiv 4) presenteras av första violinerna och motiv 5) spelas av första och andra violiner unisont sedan motiv 2) repeterats av en mansstämma bakom scenen.

Första episoden är tecknad som en fri fantasi och den avlöses av ett kort allegretto, i vilket motiv 2) skymtar förbi i varierad form. Det kommande allegrot, som utgöres av ett scherzo, har som huvudtanke de fem första noterna ur motiv 1) i förkortad form. Scherzot har en mellansats i lugnare tempo och i denna inträder kvinnorösten med motiv 3). Den tredje episoden inledes med ett maestoso, skildrande soluppgången, och motsvarar ett andante, där på nytt motiv 3) och senare motiv 5) uppträda, det sistnämnda i smältande dur. Andantet innehåller vidare en duett mellan människostämmorna. Därefter följer i förtätad form en rekapitulation av symfoniens inledning och scherzodel, och i denna har motiv 1) och scherzomotivet understundom blivit ackompagnemangsfigurer. I symfoniens sista episod återkomma samtliga motiv, men i förvriden gestalt. Tonsättaren tager här det upprörda havet som en symbol för förintelsen och med symfoniens begynnelsetakter avslutas verket.

E. W—g.

TRETTIOSJÄTTE KONSERTEN SPELÅRET 1924—1925

POPULÄR SYMFONIMATINÉ

Söndagen den 1 februari 1925 kl. 2 e. m. i Auditorium

Dirigent: HUGO ALFVÉN
Solist: KATHLEEN PARLOW

PROGRAM

F. A. BOIELDIEU: Uvertyr till »Califen i Bagdad».

M. BRUCH: Violinkonsert n:o 2, d-moll.

H. BERLIOZ: Symphonie Fantastique.

PAUL ÅHS

TYSKBAGAREGATAN 3

Utbildad av Rangström och prof. V. M. Vanzo i Milano (under 2 år).
Meddelar undervisning i sång och tonbildning. (Italiensk metod).
Ackompagnetrice: Fröken H. Rosander.
Tel. Ö. 70 00.

BILJETTPRISER:

Symfonikonserter:
1: 50, 2: 50, 3: 50, 4: 50 incl. skatt och garderob.

Populära Symfonimatinéer:
1: —, 1: 50, 2: —, 2: 50 incl. skatt och garderob.

Bijetter säljas i Elkan & Schildknechts, Emil Carelius' K. Hovmusikhandel, Drottninggatan 28 och överblivna biljetter i Auditoriums biljettkontor (onsdagar från kl. 6 e. m., söndagar från kl. 10—11 f. m. samt 1—2 e. m.).

Musikhistoriska Museet

Riddaregatan 20

Öppet: Onsdagar och söndagar kl. 1—3 em.

Nutidens Musikliv

lämnar meddelanden om
konsertlivet i in- och utlandet.
Månadstidskrift. - Red. St. Paulsgatan 27, Sthlm. tel. 202 82. *Begär provhäfte.*

STELLAN STÅLS BOKTRYCKERI

Klara Västra Kyrkogata 10 - Tel. 22 39
ALLT SLAGS TRYCK
Specialitet: Affisch- och Reklamtryck — Affischering



Större bokarbeten

såsom kataloger, festskrifter, vetenskapliga avhandlingar, statistiska redogörelser m. m. utföras elegant, förstklassigt av

IVAR HÆGGSTRÖMS BOKTRYCKERI A. B.
GILLA BROGATAN 26 INFORDRA OFFERT

Stockholm 1925, Ivar Hæggströms Boktryckeri A. B.